

Tuesday, September 11. 2007

Känslor och 11 september

av Leif Erlingsson
2007-09-11

Hej läsare.

Jag bestämde mig för att skriva ett personligt brev till dig. Jag lägger ut det här så att du kan hitta det, det är just till dig. För jag antar att du har svårt för de många konspirationsteorierna om 11 september och de raserade tvillingtornen i USA? Om inte, ber jag om ursäkt att det kommit fel.

Min vän Mikael Wälivaara skrev klokt i en bloggartikel i dag att "De flesta människor vill inte tro att världen skulle ledas av kriminella. Vi varken vill eller kan föreställa oss att folkvalda politiker skulle kunna mörda egna medborgare bara för att göra privata vinster till sig och sina kompisar. Själva premissen för en konspirationsteori kring den 11 september strider mot hela vår trygghet som medborgare i en huvudsakligen god och rationell värld." Och så är det ju.

Att känslomässigt ta till sig att andra människor vill dig illa, vill ha dig död eller sjuk, är jobbigt. Det är därför du har svårt för de många konspirationsteorierna om tvillingtornen 2001. Ändå finns det bara en av konspirationsteorierna som är helt omöjlig att försvara rationellt. Och det råkar vara den officiella. Konflikten är att alla andra förklaringar är känslomässigt omöjliga att försvara för de flesta människor. Och där står vi i dag: Rationellt tänkande mot Känslomässigt. Jag menar inte att känslor är fel - känslor är viktiga. Utmaningen är att förena känslor med förnuft. Att vi har svårt för det vet de som manipulerar, du kan hitta fina citat om att ju större lögnen är ju lättare är den att trycka på folk.

Faktum är att man tillämpar principen 'ju dummare nyheter ju fler tror på dem' fullt ut i vår medieverklighet. De flesta väljer att gå på det - och gör sig därmed samtidigt moraliskt medskyldiga i lögnerna. Om man tror på lögnerna en gång må vara hänt, det är lögnaren ansvarig för. Men om man tror på upprepade och avslöjade lögnerna, då bär man själv hela ansvaret. Nå, det är därför de ljuger så genomsynligt och uppenbart för oss: För att göra oss helt och hållet moraliskt medansvariga i det som sker, t.ex. med kärnvapenanfall mot Iran.

Så, du kan välja att svälja lögnerna - men du kan inte välja bort ansvaret för att du sväljer lögnerna om och om igen.

Den förre professorn vid University of Wisconsin, Madison, Joel S. Hirschhorn skrev häromdagen denna lilla fina text om detta med att det gör ont, på engelska: Painful 9/11 Truth

By Joel S. Hirschhorn
10 September, 2007

Countercurrents.org Min vän Mikael Wälivaara skriver om motiven bakom att man själva skulle göra en så hemsk sak, och om du förstår talad engelska och om du är mycket modig, lyssna på Leuren Moret om en avsiktlig plan att göra människor sjuka och att minska världens befolkning med minst hälften. Som Mikael skriver, "Kärnvapenprogrammet startade som ett led i en planerad befolkningsminskning -- men inte främst av bombernas explosioner utan av det radioaktiva nedfallet, som till exempel kan förklara förekomsten av flera olika cancerformer, men även diabetesepidemier!" Med anledning av medias behandling av utarmat uran, se Strålande tider: Torsdagen den 17 november 2005 talade Chris Busby PhD vid ett seminarium i riksdaghuset (moderat av miljöpartiets Lotta Hedström) bl.a. om de globala hälsoriskerna med utarmat uran. Jag var där och förde anteckningar, se länken nyss. Miljöpartiets Lotta Hedström sa att "Detta är mörkat." Hon har försökt få intresse för motioner kring detta i riksdagen, utan resultat. Gábor Tiroler från Uppsala, som ibland skriver i medicinsk fackpress, talade om ett aktivt förnekande. Det går inte att få minsta notis införd om den handlar om utarmat uran, har han fått veta. Det aktiva förnekandet innebär att man inte bara struntar i att berätta, utan att man också FÖRHINDRAR att informationen kommer ut. Ingen journalist var närvarande på seminariet. En journalist från TV4 intervjuade visserligen Busby före - men inget sändes. Busbys forskning avfärdades givetvis av den närvarande representanten från SSI - Svenska Strålskyddsinspektionen. Eftersom den inte stämde med deras modeller.... SSI killen kunde dock inte svara på varför så många människor utvecklade skador efter att utarmat uran använts i krigföringen.

Se även & ta kontakt med ARK = Aktionsgruppen mot Radioaktiv Krigföring!

Det jag visar med mitt agerande att såsom bloggare besöka ett mörkat seminarium, och sedan skriva om det, är ett

mönster för hur vi måste göra: Vi måste aktivt delta och rapportera om censurerade händelser. Det är enda sättet. Här kan du läsa en bra sammanfattning av de många oförklarade händelserna runt 11 september.

Det finns hjältar överallt. Bli en, du också!

Leif Erlingsson
2007-09-11

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION   PDF "printout"

Andra bloggar om: 911, 11 september, konspiration, konspirationsteorier

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Utarmat uran, 911 eller 11 september, Förnekelse, Verkligheten, Propaganda, Iran, Regeringsterrorism, Kärnvapenkrig, Konspirationsteorier, Gemensam berättelse / myt, Manipulation, Strålände tider, Krigspropaganda, USA, Indoktrinering & hjärntvätt kl 16:11

Kan inte låta bli att reflektera över händelser och diskussioner om tryckfrihet med anledning av de bilder av "Profeten Muhammed som rondellhund" i vår lokal tidning Nerikes Allehanda. Representanter från tidningen inkluderat konstnären Lars Wilks själv tänker inte be om ursäkt till framför allt troende muslimer som känt sig kränkta av publiceringen. Man hävdar från tidningens sida tryckfriheten och rätten till att utöva så kallad satir.

Det jag då inte kan låta bli att reagera över är den uppenbara dubbelmoral NA visar. Från dagens ledarsida kan man läsa följande: Ledaren skriver om olika associationer om dagens magiska datum.

Rubricerat "11 september - ett datum fyllt av våld" skriver man bland annat och speciellt denna formulering. "Ondskan är inte ett opåverkligt tillstånd. Ondskan är en handling som väljer våldet för att tysta meningstståndare. Så skedde i Chile 1973, så skedde i USA 2001 och så skedde i Sverige 2003. Våldets ideologi upp bärs av dem som anser att det finns en sanning och att just de besitter den."

Man kan läsa och reagera på ledaren www.na.se/ledare.

Min reflektion är. En tidning som anser sig ha rätt att "kränka" befolkningsgrupper med hänvisning till tryckfrihet, visar denna dag på feghet och konstig dubbelmoral när det verkligen gäller. En sån enkel sak som att säga att det finns de som ifrågasätter den officiella versionen om 11 september.

mvh

Janne
Anonymt på Sep 11 2007, 20:08

Tack för intressant kommentar. Du citerade NA bl.a. "Våldets ideologi upp bärs av dem som anser att det finns en sanning och att just de besitter den." Sannolikt insåg den som skrev detta inte att han/hon själv ingår i en sådan ideologi, som begår psykiskt våld mot dem som inte kan inordna sig i hans/hennes sanning genom att 'debunka' (utöva härskartekniker) andra perspektiv. Exempel på debunkning: "Vad heter du?" ... Lisa. "Nej, det heter du inte. Vad heter du?" ... Men jag heter Lisa. "Nej, det är lögn. Vad heter du?" ..... Men jag heter verkligen Lisa. "Sluta tramsa. Vad heter du egentligen?" ....

Inte heller kommer våldet att sluta vid denna typ av psykisk terror. Precis som skrevs i NA, så upp bärs våldet av dem som tror sig besitta den enda sanningen - i det här fallet den officiella 911 berättelsen. Om "Lisa" inte ger sig, så blir det fysiskt våld till sist.

Om vi låter oss terroriseras till underkastelse så är vi redan körda. Därför finns det bara en väg: Framåt, att arbeta för spridande av medvetenhet och insikt. Att nätverka under locket av 'officiell sanning'. För att till sist trycket under locket kan kasta detta unkna gamla lock åt fanders. Nota bene, ett ideologiskt lock - inte någon människa. De som lägger all sin tyngd för att hålla nere locket mot trycket under är verkligen livrädda. Livrädda för att möta sig själva och livrädda för att se världen sådan den är. De är inte onda. De är rädda. Älska dem därför. Men acceptera inte övergrepp!
Anonymt på Sep 12 2007, 00:12

Excellent Leif! (det gäller det mesta du skrivit den senaste tiden som jag först nu ögat igenom) Fortsätter här i natten (även om det i mitt fall är morgon) med några sömnigt, morgon aktigt formulerade reflektioner...

Ofta är det otänkbara för många att något sådant hemsk kan inträffa i världen (något hemskt som 911), än mindre i universum: man lever gott här i Sverige, i de luxuöst inredda husen som inte sällan har två våningar, med vidlyftiga trädgårdar och en aldrig sinande rikedom – prylarna. Vissa av oss lever mindre luxuöst måste jag medge, men trots avsaknaden av välkött blomster lever man bra ändå. Jovisst, arbeta ja, det upptar det mesta av tiden, samhällets feodala böjelser tvingas man utstå och mycket påminner en om orättvisor. Fast ligger man i, arbetar man, så ger det utdelningen. Så tänker man nog, så tänkte nog jag. Säger vad man vill så är det angenämt, detta att livet är enkelt från morgon till kväll, att man aldrig behöver tänka till, aldrig bli osäker, aldrig förlora tryggheten, att man alltid har allt klart för sig. I synnerhet gäller det inte bara levandet i sig, för när man kommer till funderingar så ska man heller inte gripa tag i osäkra sådana, och överhuvudtaget inte trippa ner till biblioteket, ta fram Gothes mindre kända flumskrivelser, tyda dem och upptäcka, analysera, diskutera, grussera antroposofin. Såvida slutsatsens "- Han var en tok, visste ni! Skalde fursten var spritt sprängande..." inte kommer upp...

Nåja, en tok kanske han var föresten, i en vinkel eller en annan...

Jag tror att man är rädd för dumheter, att infinna sig i misrådigheten och känna av förödmjukelsen vid eventuell iblandning i dumheten, och man lämnar helst saker, sådana som uppfattas som nått nytt, osammanhängande, irrationellt, i förbigående...att vänta

i ytterligare en minut, initiera företeelsen, använda dristigheten, påhittigheten, eller enkelt uttryckt "skaka om världen en tag" undvarar man sig. Men vissa stannar också upp lite, tänker lite och konstaterar lite, och till sist, om man känner för att anstränga sig lite, "debunkar" idioterna med slutsatsen: dumheter, de saknar hela bilden. Vilken överdrift till oro – trams!
På inget vis strävar jag efter en indelning av folk i klasser, jag beskriver endast mig själv året tvåtusentvå när mitt intellektuell var gränslöst inskränkt och jag kan berätta, att jag då inte hade höga tankar om ufo-galningarna, eller spök-galningarna, eller till vilket galet kunde accosieras. Det var en oföränderlig värld...inte riktigt stor visserligen men inte mindre än hur världen uppfattades för mig under ungdomstiden. Saker började dock ändras rätt snart... (bör säga att ingen tro har tillkommit i någotdera av ovanstående, det har kommit i dagen att det finns nyanser, detta att insikten bestått i att det hela igenom något nyanserat lekfull perspektiv blivit svårare, att världen inte är fullt så enkel som sagts).
Emellertid, när jag väl fått "dessa insikter" så tror jag fortfarande att man är rädd för dumheterna: att stimulera fantasin en smula är en sak, att själv gå omkring och teckna upp idéerna på tanketavlor i sin egen, murskyddade sinnesvärld, men att ta det långa steget, kliva ut ur det dolda, är man ännu rädd för. Man är rädd för att bli intellektuellt slagen på käften eftersom, och det brukar bli tydligt när man behandlat konspirationer, att redogörande för omständigheterna kring, exempelvis 911 som är kärnan i dagens konspiratoriska debatt, innehåller 214 olika punkter. Det liknar i sin helhet inte en konspiration, det påminner om ett kaos..folk börjar efter ett tag när jag börjat berätta, trots att jag i alla fall läst juridik (och fortfarande läser) och kan juridikens manipulativa konst i viss utsträckningen, att man gått och blivit paranoid, att man helt gått över till en annan verklighet... enkla saker som "Causus belli" (anledningen till kriget) och "Cui bono?" (vem profiterar) i kombination med 911 är för somliga allt annat än en orsak att tänka till och somliga fortsätter med att all eländig sörja som finns i bevisväg, det betyder ingenting då det omöjliga kan ha gått till på det av dig föreslagna sättet.

Nåja, det skiljer sig åt mellan gångerna, ibland är det ganska trevligt, och ju oftare man för upp ämnet till diskussion, desto vanligare blir det att man träffar på redan insatta – vilket resulterar i livliga samtal. Men ibland blir man slagen på käften – vilket resulterar i att man blir idiot förklarad utan vidare möjlighet att yttra sig. Skulle inte vilja påstå att jag bryr mig längre. Ämnet är dessvärre högst bekymmersamt att framställa, och jag tror att vissa backar för den utmaningen.

Anonymt på Sep 14 2007, 04:27

Några mindre morgontrötta formuleringar...

När jag i fredags kommit ut från ett tungt seminarium, mötte jag till min förvåning ett stort demonstrationståg på torget i Uppsala och de skrek någonting om religionsfrihet och om deras profet, Mohammed (att detta missat min synrand beror på att min nyhetsuppföljnings i S.M är extremt dålig). Det klarnade snabbt, något stolpskott hade tydligen publicerat fler homoerotiska bilder (eller vad det må föreställa), och de protesterade nu indignerat och undanber sig sådana narrstreck. De måste alltså mena, att detta är en förolämpning emot deras religion eftersom religionen förbjuder förolämpningar, och detta med stöd i 2 kap 1 § p 6 RF om religionsfrihet (förmodade jag).

På annat håll

Publistens ögon vandrade förmodligen när han såg reaktionen och han var döv för detta, då han satt i tankar om tryckfrihetens suveräna ställning i sammanhanget som inte får begränsas i andra än för staten ytterst kritiska fall (§13).

Förnimms som primitivt alltsammans – vilket det är.

För att göra det kortfattat: den s.k demokratin, med allt vad fri- och rättigheter går ut på, betyder att merborgarna förväntas att både ta och visa intellektuellt, emotionellt, moraliskt, andlig ansvar. Det är det som gör civilisationen civiliserad. Mina herrar, i sådana fall har vi inte nått långt i den utvecklingen. Och egentligen, om jag är ärlig, är demonstranterna inte minst ociviliserade i ovanstående bemärkelse – att uttrycka känslor och inte visa likgiltighet efter att nyss ha emottagit andra känslor "d v s strecken på pappret" kan betraktas som atavistiskt.

Om det du tar upp Jan, råder en liknande princip. Tryckfriheten säger ingenting om innehållet i trycket, men fri- och rättigheterna säger i underliggande ton att man får skriva vilken ofinkänslig, högragen, ofördragsam skit som helst med underrubricering, att man som "intellektuellt, emotionellt o.s.v" förväntas vara måttfull och tillmötesgående. Dock knappast ett krav, kravet, om vi skulle uppfinna ett, är i så fall likgiltighet.

Vidare, demokratin och civilisationen är en förlängning av arkitekturen av psyket, det individuella och såldes också, en synkronisering mellan allas psyken. S. Freud menade gissningsvis, för att undvika högteknologiska termer, en personlig utvecklingen i bägge det ena och det andra. Tydligt står inte ledarskribenten för detta tankesätt. Verkar gör det som, att överhögheten ska stå för utvecklingen, något som blir med än synligt i "Enbart hårt och målmedvetet politisk arbete kan besegra våldsideoologierna." Apropå talet om ondska och godhet erinrar jag samma känsla som jag får vid tanken på en cynisk, präst "x%36!(((" från medeltiden. " Det krävs ingen vidskeplighet för att bäva inför dagens datum [...].Men när ondskan och hatet slagit rot måste våld kunna användas för att skydda friheten.." Herre jösses säger jag

Anonymt på Sep 14 2007, 06:16

Tack, Johan. Jag blev verkligen glad av att du skriver. En tanke till om detta med med rabaldret i Uppsala, min vän Kristoffer Larsson skrev så här:

Inledningsvis blev jag förbannad när jag hörde att UNT publicerat bilden. Eftersom jag inte längre prenumererar på UNT kände jag inte till sammanhanget och jag bytte snart åsikt när jag insåg att den publicerats i ett helt annat sammanhang, nämligen på nyhetsplats - och, till skillnad från NA, inte avsedd för att provocera. Det är alltså en helt annan typ av publicering, man vi visa hur den teckning som väckt så starka känslor faktiskt ser ut. Muslimer utsätts ständigt för påhopp i media, men gör inte denna oväsentlighet till mål för kritiken. Faktum är att islam nästan alltid nämns i samband med terrorism eller otrevligheter - kanske borde vi ordna ett seminarium om detta här i Uppsala...

Knut Lindelöf kommenterar också demonstrationen i Uppsala, först i Oförnuftig demonstration sedan i Oförnuftig demonstration II.

Däremot instämmer jag till fullo i det olämpliga i den ursprungliga publiceringen - skulle Nerikes Allehanda lika lättvindigt ha publicerat antisionistiska nidsbilder, frågar jag mig? Den dag de gör det, och publicerar nidsbilder där eliten och de kungliga framställs som svin, då upphör hyckleriet. Då kan vi istället diskutera i vilket tonläge vi förhåller oss till varandra. Men om det bara är muslimer som ska framställas i negativ dager, men inte judar eller kristna eller bankeliten, då är det rent hyckleri!

Anonymt på Sep 14 2007, 11:43

Precis, det är ett mycket lågt spel, ett hyckleri. Eftersom jag har svårt att tänka på det sättet undviker jag att komma in på det spåret. Men uppenbart är det, att personerna ifråga är genomsyrade av diverse åskådningar, vissa i större uträckningen än andra, som visar sig i detta hänseende när religion islams utövare titt som tätt illustreras som vandrande sprängsladdningar – om inte på bild så tecknas det upp i vårt medvetna genom skrivelser.

Frågan är inte värd att kommenteras mer, men tillsist måste jag säga, att jag tycker synd om frågans kombattanter.

Anonymt på Sep 14 2007, 15:51

Som tillägg till denna fråga vill jag bara kommentera det senaste i rondellhund-debatten. Nu som det verkar som om Al-Qaida läser Nerikes Allehanda. <http://www.na.se/ledare>

Jag svarade själv där i inlägget.

"Om man skulle prova den enkla klipp och klistra funktionen i datorn och ta sig friheten att redigera ovanstående artikel och byta ut överallt där det står "Al-Qaida" mot "CIA" framstår det hela mycket klarare. Då måste jag faktiskt berömma dagens ledare vad klokt skrivet det är, eller vad säger ni andra? Javisst ja, ännu en konspirationsteori uppfunnen. Men om man vänder lite på resonemanget och föreställer sig att jag skulle anamma erbjudandet om 50 000 dollar från "Al-Qaida". Jag åker till närmaste järnaffär och inhandlar nödvändig utrustning och ordnar det hela. Frågan uppstår då vem jag ska ange mitt kontonummer till? Jag måste ju veta vart jag ska skicka huvudet. Hallå, Al-Qaida om ni läser detta så kan ni berätta. Jag har naturligtvis starkt medkännande, för det är inte alls kul att leva under hot. Dock måste allt detta sättas in i ett större sammanhang. Alla och envar måste allvarligt ta sig en rejäl funderare om vad det handlar om. Sluta att köpa färdigförpackad information och på egen hand söka information om vad som sker. I skuggan av de flesta krig är alltid sanningen det första offret. Så har det genom historien alltid varit. Varför skulle det vara ett undantag idag? Analysera frågan vem som egentligen tjänar på detta och varför.

Kanske blir det så för Er som för mig att man till och med kan ifrågasätta Al-Qaidas existens.

Janneman"

slutcitrat

Anonymt på Sep 16 2007, 15:46

Jag har inte kollat själv, men någon jag känner ringde och sa att man skulle kvittera ut pengarna på okänd adress av okända människor i Baghdad och sedan med väskan passera en massa amerikanska och Jordanska säkerhetskontroller som alla skulle släppa igenom dig och pengarna tillbaka hem. Det låter tryggt och bra, lämplig uppgift för någon naiv svensk, för det kan väl inte finnas någon annan som går på det?

F.ö. anser jag att USA är en "failed state", och att det är ett ytterst farligt läge med möjlighet för allsköns krafter med pengar att stjäla massförstörelsevapen därifrån för användning lite här och var. Trots att jag skriver detta så menar jag att det är av absolut nödvändighet att hålla huvudena kalla! Det är som när adrenalinnet rusar i hjärnan när man håller på att krocka, man gör allt som står i mänsklig makt för att avvärja faran: Så måste vi tänka; hur göra läget mindre farligt. Ett aber för mig är att jag inte har en aning om hur regeringen tänker eller om den alls har fattat något. Önskar jag visste. Jag vill Sveriges och svenskarnas väl: Vi kan inte göra något gott om vi styrs av främmande makt. Mycket talar dock för att så redan är fallet, och då gäller samma som under andra världskriget i våra grannländer. Bilden är INTE klar.

Anonymt på Sep 16 2007, 17:05